

at stille sig anderledes. Det er nemlig min Overbevisning, at samtlige de Oplysninger, der i Pressen paa forskellig Maade ere komne frem og ogsaa ere komne her til Rigsdagens Medlemmer i saa betydeligt Omfang, bero paa Misforstaaelser, hvad ogsaa gentagne Gange og udsærligt er blevet paadist, Misforstaaelser nemlig af Bernerkonventionen og af de enkelte Landes Lovgivningers Stilling til denne. Det kan være sandt nok, at Konventionen kan medføre Misbrug, men jeg tror ikke, der findes nogen Traktat eller Lov, som ikke kan misbruges, og af Hensyn til muligt Misbrug skal man ikke undgaa overhovedet at komme ind paa Brug. Det er dog noget, vi alle vide, at Lovgivningsarbejdet er ikke idealt, og at naar vi saa klart Syn paa Fejtagelserne, kunne vi rette det. Det samme vilde vi her kunne gøre, hvis vi efter at være gaaede ind i Bernerkonventionen opdagede de store Ulemper derved. Vi kunne rette vor egen Lov, og vi kunne, hvad der vilde være mere effektivt, gaa ud af Konventionen igen. Det vilde staa os aabent ogsaa i Fremtiden under hvilke som helst Forhold, og naar det ærede Medlem saa stærkt antydede, at naar vi først vare komne ind i Bernerkonventionen, vilde det være vanskeligt at komme ud af den igen, maa jeg sige, at jeg ser i Virkeligheden ikke Vanskelighederne derved, og jeg ser heller ikke, at Rigsdagen vilde staa vaabenløs over for en Regering, der ønskede vedblivende at lade Landet blive i Bernerkonventionen mod Befolkningens og mod Rigsdagens Ønske.

Det glædede mig af det ærede Medlems Ytringer at kunne forstaa, at han for sit Vedkommende ikke havde misforstaaet Indholdet af den Korrespondance, der er aftrykt i Bilagene til Betænkningen, Korrespondancen mellem Udenrigsministeriet og Kultusministeriet, idet det for enhver uheldet Betragtning vil staa saaledes, at der ikke fra Kultusministeriet er udtalt noget som helst, der kunde binde Regering og Rigsdag over for Norge. I saa Henseende erkender jeg, at vi staa fuldstændig frit, det har ikke været i Regeringens Tanker at lægge noget Baand paa Rigsdagens fulde Beslutningsret i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, at det vilde komme til at koste Penge at gaa ind i Bernerkonventionen, og han opstillede en Beregning, hvorefter det var ganske ubestemt, hvad Danmark kunde komme til at betale, idet det ahang af, hvilken Klasse det vilde komme til at staa i over for den i Konventionen stipulerede Sum af 60,000 Frcs. Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at der i Konventionen kun staar, at der kan anvendes Beløb af indtil

60,000 Frcs., det vil de ærede Medlemmer sikkert have lagt Mærke til. Jeg er i dette Øjeblik ikke i Stand til at oplyse, hvor meget der for Tiden medgaaer til Driften af dette Bureau, men jeg skulde tage meget fejl, om det virkelige Beløb ikke er langt under de 60,000 Frcs. At der er en Mulighed for, at det kan komme højere op end de 60,000 Frcs. er en Selvfølge, men det vil vel ogsaa være betinget af, at der var et større Antal Stater i Bernerkonventionen, og jeg vil stadig henvise til, at skulde det blive for dyrt for Danmark, hvad jeg ikke tror, da det kun drejer sig om ganske saa Tusind Kroner, kunne vi jo gaa ud.

Som Følge af denne min Stilling kan jeg ikke tiltræde de Endringsforslag, der ere stillede af det ærede Mindretal i Udvalget, altsaa særlig Endringsforslagene under Nr. 15 og 16, som gaa ud paa at gøre det umuligt for Regeringen at afslutte Traktater med Gensidighed og subsidiært at kræve ny Beslutninger af Rigsdagen, forinden der afsluttes Overenskomster om saadan Gensidighed. Det ligger i Sagens Natur, at en saadan Bestemmelse, som den under Nr. 15 vil være ganske umulig særlig af Hensyn til Forholdet til Norge og Sverige saaledes som omtalt af den ærede Ordfører. Jeg kan altsaa paa ingen Maade gaa ind paa disse to Forslag. Naar jeg saa i øvrigt skal udtale mig i Anledning af de Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller henholdsvis Flertallet og Mindretallet, skal jeg gøre den Bemærkning, at naar jeg tror overhovedet at kunne stille mig imødekommende overfor flere af disse Forslag, der gaa ud paa en Indskrænkning i den Bestyttelsesret, som tilfægtes, er det med det bestemte Øjemed derved at lette Gennemførelsen af Lovforslaget i en Sikkelse, der gør det muligt at tiltræde Bernerkonventionen. Hvis de Hovedbestemmelser, Bestemmelsen i § 4 og Bestemmelsen i § 15, som ere nødvendige for, at Danmark overhovedet kan slutte sig til Bernerkonventionen, skulde blive forkastede, vil jeg ansæ det for meget uheldigt at gennemføre Resten af Lovforslaget med de Bestemmelser, der da vilde gælde. Det er altsaa med det udtrykkelige Forbehold, at det kun er for at lette Gennemførelsen af Lovforslaget i en i øvrigt uanstelig Form, at jeg tiltræder de fleste af de af Udvalget stillede Forslag. Jeg tiltræder saaledes Endringsforslagene under Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13. Dernæst kan jeg kun delvis udtale min Tilslutning til Endringsforslaget under Nr. 14, som gaar ud paa, at der skal tilføjes et nyt Stykke i § 32, som lyder saaledes: „Ej heller anses det for ulovlig Ef-